

תשובת השותה יין נסך

מי ששתה יין נסך בשגגה, בין מעט בין הרבה, יתענה [חמשה]

ימים, כנגד חמשה פעמים שכתוב בתורה (דברים לב, לב): כי מגפן^א

סדום גפנם, ענבימו עינבי רוש, אשכלות מרורות למו, יינם (שם, לג), נסיכם (שם, לח), משמע על יינם, לפיכך סימנם אבגד"ה עליהם.

תשובת האוכל פת של גוים

ואם אכל פת של גוים ושתה יינם, כנגד (שם, יג): ויאכל תנובת שדי,

ומשדמות עמורה (שם, לב), יש לו להתענות חמשה ימים, כנגד:

ויניקו (שם, יג), וישמן, שמנת, עבית, כשית (שם, טו), וכתוב (שם, ו):

הלה' תגמלו זאת, כלומר, ה' ימים תגמלו לה' – על עבירה זאת.

הרי בתורה. ובנביאים (ירמיה מד, יט) חמשה פעמים: לקטריא

למלאכת צב השמים, ולהסך לה נסכים [וכו'], עשינו לה כוונים

להנסיכה צ, ולהסך לה נסכים. הרי בנביאים צד. ובכתובים חמשה

פעמים בדניאל (א, ה): דבר יום ביומו מפת בג המלך ובייץ^ה משתיו,

אשר לא יתגאל בפת בג המלך וביין משתיו (שם, ח) וכו' צו.

❧ ❧ תיקון תשובה ❧ ❧

צ. עיין שו"ת הרא"ש כלל יט סי' טז. לקט יושר ח"ב דף מט. שו"ת

מהרי"ל החדשות סי' פט. ועי' בב"ח ובדרישה יו"ד סו"ס קכג.

[ובחשבון שכאן באו פנים חדשות].

צא. בפסוק: "מקטרים", ובפסוק יז נכתב: "לקטר".

צב. בפסוק: "למלכת".

צג. בפסוק: "להעציבה".

צד. צ"ע שבקרא דיבר על נסכים כקרבן וכאן כתב על פת עכו"ם.

צה. בפסוק: "ומיין".

צו. ושלושה פעמים נוספים נזכר "פת בג המלך" שם בפסוקים יג–טז.

הרי בתורה ובנביאים ובכתובים רמוז אפייתם ומיינם – חמשה פעמים. וגם בעמוס (ד, ו-יא) חמשה פעמים: "לא שבתם עדי", להודיע, שאין תשובה פחות מחמשה פעמים לשותה בשוגג^צ.

תשובה השותה יין נסך במזיד

^י אבל השותה יין נסך במזיד יתענה ארבעים יום, ולא ישתה יין באותם הימים, חוץ משבתות וראשי חודשים. ואותן ארבעים יום, כנגד י"ד פעמים שכתוב בפרשת פנחס (במדבר כח – כט) "נסך" – לשון יחיד, וי"ד פעמים לשון רבים – הרי מ"ב^צ, חשוב [ונסכו^צ] הסך נסך כאחד – הרי ארבעים. וכנגד זה יתענה, ויתן צדקה, אולי יחנן ה' צבאות ויכפר לו^ק.

תשובת השכירים

וכל שכן אותם השכירים שלוקחין במזיד יין נסך, ונותנין בחזקת כשר עבור מעט מועד ריוח, וכדי למצוא חן בעיני שולחם. והם המחטיאים את הרבים, ועוברים על החרם שעשה אליהו זכור לטוב בהר סיניקא, בשלש מאות כהנים ובשלש מאות [ספרי] תורות

❧ ❧ תיקון תשובה ❧ ❧

- צו. תיקון זה לא מצאתי בחיבורי התשובה.
 צח. ר"ל כל מקום שנכתב "ונסכו ונסכה" הם לשון יחיד, "ונסכיהם ונסכיה" וכדו' – לשון רבים, ומיעוט רבים שנים – נמצאו כ"ח, ועוד י"ד בלשון יחיד – הרי מ"ב.
 צט. על כרחך צריך לומר כן, דאם לא כן הם מ"א, ושלשה אלו "ונסכו הסך נסך" נמצאים בפסוק אחד – שם כח, ז.
 ק. גם תיקון זה לא מצאתי בחיבורי התשובה.
 קא. אכן פנחס – הוא אליהו – עשה חרם על ישראל השותה יין נסך,